

1	GEBED
----------	--------------

Bid om Gods leiding door Zijn Geest, voor bewustwording van Zijn aanwezigheid en voor het luisteren naar Zijn stem. Wijd deze groep en les toe aan de Heere.

2	UITWISSELEN (20 minuten) <i>[STILLE TIJDEN]</i> 1 KONINGEN 3, 11, 17 en 18
----------	---

Deel (of lees) om de beurt in het kort wat je in een van je stille tijden uit de toegewezen Bijbelgedeelten geleerd hebt (1 Koningen 3, 11, 17 en 18). Luister naar de persoon die deelt, neem hem serieus en accepteer hem. Ga niet verder in op wat hij deelt. Maak aantekeningen.

3	MEMORISATIE (5 minuten) <i>[DE CHRISTELIJKE GEMEENTE]</i> (1) 1 PETRUS 2:5
----------	---

De tiende serie (J) memorisatie verzen gaat over **“De Christelijke Gemeente”**. De titels van de vijf Bijbelverzen zijn:

1. De aard van de Gemeente. 1 Petrus 2:5
2. De activiteiten van de Gemeente. Handelingen 2:42
3. De bedieningen van de Gemeente. Efeziërs 4:12-13
4. De taken van de leiders in de Gemeente. Handelingen 20:28
5. De eer in de Gemeente. Efeziërs 3:20-21

Repeteer twee aan twee

(1) De aard van de Gemeente. 1 Petrus 2:5. Dan wordt u ook zelf, als levende stenen, gebouwd tot een geestelijk huis, tot een heilig priesterschap, om geestelijke offers te brengen, die God welgevallig zijn door Jezus Christus.

4	ONDERRICHT (85 minuten) <i>[DE GELIJKENISSEN VAN JEZUS]</i> DE KONINKLIJKE BRUILOFT
----------	--

“De gelijkenis van de koninklijke bruiloft” in Matteüs 22:1-14 is een gelijkenis over DE VOORWAARDE VOOR INGAAN IN GODS KONINKRIJK.

“Een gelijkenis” is een aards verhaal met een hemelse betekenis. Het is een levensecht verhaal of een illustratie ontworpen om een geestelijke waarheid te leren. Jezus maakte gebruik van gewone dingen en alledaagse gebeurtenissen om licht te werpen op de geheimenissen van het Koninkrijk van God en om mensen te confronteren met de werkelijkheden van hun situatie en de noodzaak van hun verandering.

Wij bestuderen deze gelijkenis m.b.v. de zes richtlijnen voor de uitleg van gelijkenissen (Zie Handleiding 9, supplement 1).

Lees Matteüs 22:1-14.

1. Begrijp het natuurlijke verhaal van de gelijkenis.

Introductie. De gelijkenis wordt met figuurlijke woorden verteld en de geestelijke betekenis van de gelijkenis wordt hierop gebaseerd. Daarom bestuderen wij eerst de woorden en de culturele en historische feiten van de achtergrond van het verhaal.

Bespreek. Wat zijn de levensechte elementen van het verhaal?

Aantekeningen.

Deze gelijkenis is vol betekenis en de drie onderdelen zouden ook als drie gelijkenissen beschouwd kunnen worden die tot één gelijkenis zijn samengevoegd.

Het eerste onderdeel van het verhaal gaat over de verwerping van de uitnodiging van de koning. Een koning bereidde een bruiloft voor zijn zoon voor. Drie keer gaf hij een uitnodiging aan zijn gasten. Eerst nodigde hij zijn gasten uit voor de bruiloft van zijn zoon. Toen stuurde hij zijn slaven om de genodigden te roepen naar de bruiloft te komen. Ten slotte stuurde hij andere slaven erop uit om te zeggen dat het middagmaal gereed stond en dat zij nu moesten komen (vers 3-4). Onder de Joden was het niet onbekend om eerst een algemene uitnodiging te sturen en om later de genodigden te roepen nu naar het bruiloftsbanket te komen (Esther 5:8; 6:14). De mensen sloegen geen acht op de

uitnodiging, behandelden de slaven smadelijk en doodden hen. In dié dagen was de afwijzing van de uitnodiging door de koning niet aanvaardbaar en werd zeer ernstig gestraft. Daarom zegt Jezus, “De koning werd boos, stuurde zijn legers, bracht de moordenaars om en stak hun stad in brand” (vers 5-7).

Het tweede onderdeel van het verhaal gaat over het vollopen van de bruiloftszaal. De koning vond de genodigden niet meer waard om bijzondere aandacht aan hen te schenken. Hij was vastbesloten om een geweldige bruiloft voor zijn zoon te hebben. Daarom zond hij zijn slaven naar de kruispunten van de landwegen om mensen voor de bruiloft uit te nodigen, zoveel als zij maar konden vinden. De bruiloftszaal werd gevuld met gasten. *Het plan van de koning zou niet falen en kon niet falen!*

Het derde onderdeel gaat over de man die niet gekleed was in bruiloftskleding. Toen de koning naar binnen was gegaan om de gasten te overzien, zag hij daar iemand die niet gekleed was in bruiloftskleding. Er bestaat historisch bewijs dat in het Midden Oosten in de tijd na de Bijbel een mens die in de tegenwoordigheid van de koning kwam, verplicht een kleed moest dragen dat de koning aan hem opgestuurd had. In deze gelijkenis verwachtte de koning dat ieder bruiloftsgast een bruiloftskleed droeg! Een mens die geen feestkleed droeg had geen verontschuldiging! Daarom beval de koning dat deze man gebonden moest worden en in de buitenste duisternis geworpen moest worden waar gejammer en tandengeknars zou zijn.

2. Bestudeer het verband en bepaal de elementen van de gelijkenis.

Introductie. Het verband van het “verhaal” van de gelijkenis kan bestaan uit “de achtergrond” en “de uitleg of toepassing” van de gelijkenis. De achtergrond van de gelijkenis verwijst naar *de aanleiding* om het verhaal te vertellen, of beschrijft *de omstandigheden* toen het verhaal verteld werd. De aanleiding wordt gewoonlijk *vóór het verhaal* gevonden en de uitleg of toepassing wordt gewoonlijk *ná het verhaal* gevonden.

Ontdek en bespreek. Wat is de aanleiding, het verhaal en de uitleg of toepassing van deze gelijkenis?

Aantekeningen.

(1) De aanleiding van de gelijkenis staat in Matteüs 21 en 22.

De achtergrond van deze gelijkenis is de laatste week voor de kruisiging van Jezus Christus. Jezus was Jeruzalem binnengekomen en de schare mensen hebben Hem als de komende Messias verwelkomd. Hij had de tempel (een tweede keer) gereinigd door de handelaren eruit te verdrijven. Zij hadden waarschijnlijk de priesters omgekocht om hun koopwaar in de tempelhof te brengen! In de tempel genas Jezus Christus blinden en lammen en de kinderen riepen dat Hij de komende Messias was. De overpriesters en Schriftgeleerden verwelkomden Jezus niet in Jeruzalem of in de tempel en ook niet in hun harten. Nadat Jezus de vijgenboom had vervloekt en de vraag van de overpriesters en oudsten van Israël naar Zijn gezag had beantwoord, vertelde Jezus drie gelijkenissen: de gelijkenis van de twee zonen, de gelijkenis van de slechte landbouwers en de gelijkenis van de koninklijke bruiloft.

Het is dus duidelijk dat *de aanleiding voor het vertellen van deze gelijkenis de slechte houding en weerstand van de godsdienstige en politieke leiders van Israël tegen Jezus Christus was.* Zij en hun volgelingen verwierpen Jezus Christus als de komende Messias, beschouwden Zijn wondertekenen als het werk van de satan en verwierpen Hem als Verkondiger en Leraar van het evangelie van het Koninkrijk. Toen hadden zij al een complot gesmeed om Hem te doden!

(2) Het verhaal van de gelijkenis staat in Matteüs 22:2-13.

(3) De uitleg of toepassing van de gelijkenis staat in Matteüs 22:14.

Er staat, “Velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren.” Hoewel het evangelie wijd en zijd verkondigd wordt aan heel veel mensen, zullen er vele mensen zijn als de genodigden in de gelijkenis: zij horen, maar geloven niet en gehoorzamen ook niet. *Per slot van rekening is het beërven van het Koninkrijk van God niet een menselijke prestatie, maar een genadige gave van de soevereine God.* Volgens Johannes 15:16 en 2 Tessalonicenzen 2:13-14 is het God Zelf Die op een volkomen soevereine wijze mensen uitverkiest en tot Hem roept.

3. Bepaal welke bijzonderheden in de gelijkenis relevant zijn.

Introductie. Jezus heeft niet bedoeld dat elk bijzonderheid in een gelijkenis noodzakelijk een geestelijke betekenis moet hebben! Gelijkenissen zijn geen allegorieën. De relevante bijzonderheden in het verhaal van een gelijkenis versterken het centrale punt, het hoofdthema of de les van de gelijkenis. Daarom moeten wij niet aan elke bijzonderheid van het verhaal van een gelijkenis een geestelijke betekenis toeschrijven!

Ontdek en bespreek. Welke bijzonderheden in het verhaal van deze gelijkenis zijn echt relevant?

Aantekeningen. Omdat Jezus niet elk detail van het verhaal uitlegt, moet de essentiële of relevante details uit het verband en uit parallelle Bijbelgedeelten vastgesteld worden

Het Koninkrijk der hemelen (het Koninkrijk van God). Telkens als Jezus zegt, “Het Koninkrijk van God is als ...” (Matteüs 22:2) dan leert Hij:

- wat er *in het verleden* gedurende de oudtestamentische periode gebeurde tijdens het koningschap (heerschappij) van God

- wat er *in de tegenwoordige tijd* gedurende de nieuwtestamentische periode gebeurt tijdens het koningschap (heerschappij) van God
- en wat er *in de toekomst* bij de wederkomst van Christus zeker gaat gebeuren als de definitieve fase van het koningschap (heerschappij) van God ontvouwen wordt.

Op de laatste oordeelsdag zullen alle gebeurtenissen die in de gelijkenissen beschreven zijn, gebeurd zijn! Elk gelijkenis van Jezus Christus heeft vandaag een boodschap voor jou en mij!!!

De koning. “De koning” (Matteüs 22:2) vertegenwoordigt God, die mensen eerst uitnodigt en dan roept om te komen. Volgens de toepassing in vers 14 nodigt Hij en roept Hij niet alleen, maar kiest Hij! Dit detail is relevant.

De zoon. De suggestie dat “de zoon” (Matteüs 22:2) Jezus Christus vertegenwoordigt, is sterk. Niettemin is dat niet zeker, omdat de zoon niet weer genoemd wordt en geen rol in dit verhaal meer speelt. Omdat dit detail niet uitgelegd wordt en ook niet verder genoemd wordt, is het niet een relevant detail in het verhaal. Het noemen van de koning en zijn zoon benadrukt dat dit een belangrijk koninklijk banket was.

Het bruiloftsmaal. Het bruiloftsmaal (Matteüs 22:2) is een relevant detail. “Het bruiloftsmaal” is een symbool voor het Koninkrijk van God in zijn definitieve fase bij de wederkomst van Jezus Christus (zie Openbaring 19:7). Het vertegenwoordigt de vreugde bij de wederkomst van Jezus Christus en de vreugde van het leven in de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, waar iedereen uitbundig de heerschappij van God in Christus erkent. Het wordt voorgesteld als een bruiloftsmaal in een ruime en verlichte feestzaal waarbij de gasten op ligbanken aan het banket aanliggen naast tafels volgeladen met voedsel. Er wordt met blijdschap met de gastheer en de andere gasten gesproken.

Het woord “bruiloft” wordt in de oorspronkelijke taal in het meervoud en in het enkelvoud zonder verschil van betekenis gebruikt (vergelijk vers 3-4 met vers 8). Het meervoud “bruiloftsfeestelijkheden” komt voort uit het feit dat een bruiloft wel dagen kon duren (Richteren 14:17) en vele activiteiten inhield.

De eerste drie uitnodigingen aan de eerste groep mensen. De eerste drie uitnodigingen aan de eerste groep mensen (Matteüs 22:3a,3b en 4) zijn relevant. Zij vertegenwoordigen de uitnodigingen van God gedurende de oudtestamentische periode aan het volk van Israël tot bij de eerste komst van Christus. Zij tonen de grote liefde en het enorme geduld waarmee God het volk Israël tot Zich riep (Romeinen 10:21). Vergelijk dit met Zijn tegenwoordige liefde en geduld aan zowel Joden als aan niet-Joden (heidenen) (2 Petrus 3:9).

- **De eerste uitnodiging.** De eerste uitnodiging is relevant. De oorspronkelijke uitnodiging suggereert de uitnodiging aan de aartsvaderen Abraham, Izak, Jakob en hun nageslacht (Genesis 12:1-3; 26:24; 28:13-15) en tot op zekere hoogte ook Gods roeping van Mozes (Exodus 3). Geen van hen hebben Gods uitnodiging van de hand gewezen.
- **De tweede uitnodiging.** De tweede uitnodiging is relevant. Het verband van het verhaal van de gelijkenis was de slechte houding en tegenstand van het volk van Israël tegen de oudtestamentische profeten. Dus, de tweede uitnodiging door de eerste groep slaven suggereert Gods herhaaldelijke spreken tot Israël door de oudtestamentische profeten als Samuël, Elia, Elisa, Jesaja, Jeremia en de andere profeten (Matteüs 21:34-35).
- **De derde uitnodiging.** De derde uitnodiging is relevant. Het suggereert Gods spreken tot het volk van Israël door Johannes de Doper, Jezus Zelf, de discipelen van Jezus (Lukas 9:1-2; 10:1-2) en later door Stefanus (Handelingen 6:8-7:60) en Paulus (Handelingen 13:13-52).

Alle drie uitnodigingen waren gericht aan Gods oudtestamentische verbondsvolk, *het officiële volk van Israël* (Deuteronomium 4:9-13,32-36).

De reactie (respons) van de mensen op de uitnodigingen van de koning. Dit is relevant (Matteüs 22:5-7). Over het geheel genomen schonken de Joden gedurende de oudtestamentische periode en de Joden gedurende de eerste komst van Jezus geen aandacht aan de uitnodigingen van God. In het verband van deze gelijkenis, vertegenwoordigt het de onverschillige houding en de actieve vijandschap van Israël tegen Jezus Christus en Zijn uitnodiging tot het Koninkrijk van God. De mensen in Israël waren meer geïnteresseerd in aardse, materiële zaken als landbouw en handel dan in hemelse zaken als verlossing (Lukas 14:18-20; 17:26-30). Zij zagen de wondertekens van Jezus en hoorden Zijn onderwijzingen en toch waren zij onwillig om zich te bekeren en het evangelie te geloven (Matteüs 21:31-32).

Het feit dat zij de slaven (dienaren) van de koning mishandelden en zelfs doodden is relevant. Het vertegenwoordigt Israëls behandeling van de oudtestamentische profeten (Matteüs 21:35-36; 23:33-36). Deze onverschillige houding en actieve vijandigheid tegen Jezus Christus, hetzij van de zijde van de Joden, hetzij van de zijde van de niet-Joden, is de reden waarom alle ongelovigen bij de wederkomst van Christus gestraft zullen worden.

De bestraffing voor het verwerpen van de uitnodiging. Dit is relevant (Matteüs 22:7). De koning stelde vast dat de oorspronkelijke genodigden niet de eer waard waren naar de bruiloft te komen. De vernietiging van deze moordenaars en de verbranding van hun stad door de soldaten van de koning zijn relevante details. Omdat deze gebeurtenissen letterlijk vervuld werden, tonen zij welke mensen Jezus in gedachte had. In 70 n.C. heeft Titus, de zoon van de Romeinse keizer Vespasianus (69-79 n.C.), Jeruzalem veroverd, de tempel en Jeruzalem vernietigd en meer dan een miljoen Joden gedood, zodat het volk van Israël ophield om als een politieke eenheid te fungeren (Josefus: “Geschiedenis van de Joodse Oorlog”, boeken 4-6).

Niettemin was de dood en opstanding van Jezus Christus al het einde van het volk van Israël als Gods bevoorrechte volk (Matteüs 8:11-12; 21:41-43; 27:51; vergelijk Matteüs 10:5-6 met Matteüs 28:18-20). Dit betekent niet dat God alle Joden heeft verworpen (Romeinen 11:1-10). Onder hen die wel op Gods uitnodiging reageerden en de koninklijke bruiloft binnengingen, waren vele Joden.

De laatste uitnodiging aan de tweede groep mensen. Dit is relevant (Matteüs 22:8-10a). Dit vertegenwoordigt Gods uitnodiging in de tegenwoordige tijd aan wie ook al aandacht wil schenken! Deze uitnodiging zal doorgaan alleen tot de wederkomst van Christus (2 Korintiërs 6:2). Dit toont aan dat God volhardt om Zijn doel te bereiken: namelijk, Zijn bruiloftszaal helemaal te vullen!

Deze tweede groep uitgenodigden vertegenwoordigen de tollenaars en de zondaars (Matteüs 21:31-32) en de heidenen (Matteüs 8:11) die in de ogen van de Joodse godsdienstige en politieke leiders veracht werden. Vanaf de eerste komst van Christus wordt het evangelie van bekering en vergeving verkondigd door Gods dienaren aan alle volken op de aarde (Matteüs 24:14; 28:18-20). De koning zal met zijn uitnodiging volharden totdat zijn bruiloftszaal helemaal volgelopen is! De koning is vastberaden dat zijn plan niet kan falen en niet zal falen! Dit detail vertegenwoordigt Gods vastberadenheid dat Zijn doel en zijn plan, zoals uiteengezet in het Nieuwe Testament, niet kan falen en ook niet zal falen (zie Jesaja 14:24,27)!

Het vollopen van de bruiloftszaal met goede en slechte mensen. Dit is relevant (Matteüs 22:10b). Vanaf de eerste komst van Jezus Christus wordt het evangelie van verlossing (en het koningschap van Christus) aan alle mensen verkondigd, zonder onderscheid te maken in ras, nationaliteit, sekse of sociale status. Vanaf de eerste komst van Christus heeft geen enkel etnische volk op de aarde nog een bijzondere plaats voor God (Johannes 10:18; Romeinen 10:12-13;

1 Korintiërs 12:13; Galaten 3:28; Kolossenzen 3:11)! Heel veel Joden en niet-Joden worden in het Koninkrijk van God gebracht.

Maar niet al deze mensen zijn echt wedergeboren gelovigen.

- Evenals de gelijkenis van het onkruid tussen de tarwe (Matteüs 13:24-30)
- en de gelijkenis van het visnet (Matteüs 13:47-50),
- leert de gelijkenis van het koninklijk bruiloftsmaal (Matteüs 22:1-14) dat het evangelie van het Koninkrijk voortdurend goede en slechte mensen inhaalt.

De mensen kunnen “goed” of “slecht” zijn *volgens puur menselijke standaarden*. In de ogen van de wereld kunnen zij respectabel, filantropisch en heel vrome gelovigen zijn, maar zij kunnen ook dieven, prostituees, tollenaars en moordenaars zijn (Matteüs 21:31).

Of de mensen kunnen “goed” of “slecht” zijn *volgens Gods standaard*, namelijk, met of zonder een bruiloftskleed aan. Ware christenen en naamchristenen maken er beiden aanspraak op dat zij deel hebben aan het Koninkrijk van God (Matteüs 7:21-23) en zij leven met elkaar in het Koninkrijk van God in zijn huidige fase (de Kerk/Gemeente) tot de wederkomst van Christus. Aan het einde der tijden, bij de grote oogst en het laatste oordeel zal Jezus Christus en Zijn engelen de ongelovigen (onrechtvaardigen, naam-christenen) van de ware gelovigen (rechtvaardigen) scheiden (Matteüs 13:41; 25:32)!

Het gekleed zijn met een bruiloftskleed. Dit is relevant (Matteüs 22:11-13). Hoewel de gelijkenis niet spreekt over het aanbieden van een bruiloftskleed, is er genoeg bewijs dat dit wel de gewoonte was in die tijd. Gasten uit de lagere klassen hadden niet een prachtig feestkleed en kon ook niet een feestkleed op een andere wijze bemachtigen. De koning verwachtte dat iedere genodigde zo een bruiloftskleed bij de koninklijke bruiloft zou dragen. De man zonder een feestkleed had geen verontschuldiging waarom hij geen feestkleed droeg.

De Bijbel heeft belangrijke passages waarin over zo een feestkleed figuurlijk gesproken wordt. Bijvoorbeeld, de feestkleding vertegenwoordigde “Christus en Zijn gerechtigheid en heiligheid” (Romeinen 13:14; Efeziërs 4:24). Uiteindelijk beval de koning dat de man zonder een feestkleed ernstig gestraft moest worden. Dus, het dragen van een bruiloftskleed is essentieel en relevant in de gelijkenis. Het vertegenwoordigt *Gods voorwaarde voor het ingaan in Gods Koninkrijk*.

4. Bepaal de belangrijke boodschap van de gelijkenis.

Introductie. De belangrijke boodschap (de centrale boodschap of het hoofdthema) van de gelijkenis wordt gevonden in de uitleg of toepassing van de gelijkenis of in het verhaal van de gelijkenis zelf. Van hoe Jezus Christus Zelf Zijn gelijkenissen uitlegde of toepaste, weten wij hoe we gelijkenissen moeten uitleggen. *Een gelijkenis heeft meestal maar één hoofdthema, één belangrijke boodschap, één centrale les.* Daarom moeten wij niet proberen een geestelijke waarheid in elke bijzonderheid van het verhaal van een gelijkenis te vinden. Dus, bepaal de belangrijke boodschap van een gelijkenis.

Bespreek. Wat is de belangrijke boodschap van deze gelijkenis?

Aantekeningen.

De gelijkenis van de koninklijke bruiloft in Matteüs 22:1-14 is een gelijkenis over “de voorwaarde voor ingaan in Gods Koninkrijk”.

De belangrijke boodschap van de gelijkenis is de volgende: “Mensen moeten reageren op de uitnodiging van God om Zijn koninkrijk binnen te gaan. En zij moeten Gods Koninkrijk binnengaan, niet op hun eigen voorwaarde, maar op de voorwaarde van God!” Elk mens wordt aangespoord om Gods genadige uitnodiging aan te nemen, zodat terwijl anderen binnengaan, hij niet verloren gaat.

Maar hij moet onthouden dat lidmaatschap aan de zichtbare Kerk/Gemeente in de wereld niet een garantie is voor lidmaatschap aan het Koninkrijk van God in zijn definitieve en eeuwige fase, dat wil zeggen, niet zijn eeuwige verlossing garandeert. Wat echt nodig is voor verlossing is om Jezus Christus met Zijn volmaakte gerechtigheid en heiligheid aan te doen. Alleen dat garandeert volkomen verlossing en volledige vernieuwing.

Ingaan in het Koninkrijk van God is één van de fundamentele kenmerken van Gods Koninkrijk. De ware burgers in Gods Koninkrijk hebben hun eigen voorwaarde als “een goed mens”, “goede werken” en “eigen ontworpen godsdienst” opgegeven en zich toegewijd aan Gods voorwaarde om in Zijn Koninkrijk in te gaan en daarin te leven.

5. Vergelijk de gelijkenis met vergelijkbare Bijbelgedeelten.

Introductie. Sommige gelijkenissen hebben overeenkomsten met elkaar en kunnen vergeleken worden. Maar de waarheid in alle gelijkenissen hebben vergelijkbare waarheden die in andere Bijbelgedeelten geleerd worden. Probeer belangrijkste verwijzingen in de Bijbel te vinden die je helpen om de gelijkenis uit te leggen. Vergelijk altijd de uitleg van een gelijkenis met het directe en duidelijke onderricht van de Bijbel.

(1) Vergelijking van drie gelijkenissen:

de twee zonen, de slechte landbouwers en de koninklijke bruiloft.

Lees Matteüs 21:28-32; Matteüs 21:33-44; Matteüs 22:1-14.

De drie gelijkenissen in Matteüs 21 en 22 zijn in stijgende lijn geordend.

De gelijkenis van “de twee zonen” in Matteüs 21:28-32 leert dat de mensen die ongehoorzaam waren aan Gods bevel en Zijn boodschapper, Johannes de Doper, hebben verworpen, nooit in het Koninkrijk van God zullen ingaan, tenzij zij zich bekeren.

De gelijkenis van “de slechte landbouwers” in Matteüs 21:33-44 leert dat de mensen die Gods profeten hebben verworpen en mishandeld en zelfs Zijn Zoon hebben gedood, tot een verschrikkelijk einde zullen komen. *Al hun voorrechten en gelegenheden zullen aan een ander volk gegeven worden.*

De gelijkenis van de koninklijke bruiloft in Matteüs 22:1-14 leert dat de mensen die Gods uitnodiging hebben verworpen, vernietigd zullen worden en dat *verachte Joden en niet-Joden (heidenen) Gods Koninkrijk (en Kerk/Gemeente) zullen binnenstromen.* Niettemin vereist God dat elk mens, Jood en niet-Jood (heidene) een bruiloftskleed moet dragen!

(2) Gods kijk op het volk van Israël in relatie tot de andere volken.

Lees Matteüs 8:11-12; 21:41-44. Vergelijk Matteüs 10:5-6 met 24:14 en 28:18-20. Lees ook Johannes 10:14-16; Handelingen 10:24-35,42-43; Romeinen 8:17; 2 Korintiërs 1:20; Galaten 3:8-9; 3:23 tot 4:7; Efeziërs 3:4-6; Kolossenzen 3:9-12; 1 Petrus 2:4-10; Openbaring 5:9-10.

Gedurende de oudtestamentische periode werd het volk van Israël *gekozen om bepaalde voorrechten* boven de andere volken in de wereld te genieten (Romeinen 9:4-5; Efeziërs 2:11-12). Niettemin bleef Israël een volk gebonden in slavernij aan de Wet. Zij had de status van “een onmondig kind onderworpen aan voogden en beheerders” (de ceremoniële wetten) tot de eerste komst van Jezus Christus (Galaten 3:18 – 4:7). De dood en opstanding van Jezus Christus heeft “de scheidsmuur van vijandschap” (de ceremoniële wetten) die het volk van Israël van de andere volken in de wereld gescheiden hield, tenietgedaan (Efeziërs 2:13-22; Kolossenzen 2:13-14).

Van de eerste komst van Christus tot Zijn wederkomst zijn christenen uit de niet-Joodse (heidense) volken *op volkomen gelijke voet* mede-erfgenamen met christenen uit het natuurlijke volk van Israël (Efeziërs 3:2-6). Zij horen tot één en hetzelfde Lichaam van Christus (de Kerk/Gemeente). Zij zijn mededeelgenoten van al Gods beloften die Hij aan Zijn oudtestamentische verbondsvolk en aan Zijn nieuwtestamentische verbondsvolk gemaakt heeft (2 Korintiërs 1:20). Het enige “volk” dat nu nog een speciale status voor God heeft, is het volk dat bestaat uit wedergeboren gelovigen in Jezus Christus (de Gemeente/Kerk). ongeacht of zij oorspronkelijke Jood of niet-Jood (heidene) waren (1 Korintiërs 12:13; 1 Petrus 2:4-10). Het enige “uitverkoren volk van God” bestaat uit gelovigen in de Messias gedurende de oudtestamentische periode en de gelovigen in Jezus Christus gedurende de hele nieuwtestamentische periode, ongeacht hun ras, nationaliteit, sekse of sociale status!

God heeft niet twee verlossingsplannen of programma's: één voor de Joden en een ander voor de niet-Joden. Mensen in het Oude Testament en in het Nieuwe Testament worden gered (verlost, behouden) alleen uit genade en door geloof (Genesis 15:6; Johannes 14:6; Handelingen 4:12; Efeziërs 2:8-9).

De woorden van de oudtestamentische profeten blijven “bedekt” en worden alleen helemaal begrepen in het licht van de nieuwtestamentische openbaring. En de woorden van de oudtestamentische profeten worden ook alleen vervuld aan die mensen die zich tot Jezus Christus bekeren (2 Korintiërs 3:7-16). De woorden in het Oude Testament zijn “schaduwen” van de “werkelijkheden” in het Nieuwe Testament (Kolossenzen 2:17; Hebreëen 8:5; 10:1). De profeten in het Oude Testament hebben niet “het geheimenis” begrepen die pas aan de apostelen en profeten in het Nieuwe Testament geopenbaard werd, namelijk, dat door de verkondiging van het evangelie de gelovige in Jezus Christus uit alle volken op de aarde gedurende de nieuwtestamentische periode *op volkomen gelijke voet* mede-erfgenamen zouden zijn van de gelovigen in de Messias (Christus) in het volk van Israël gedurende de oudtestamentische periode (Romeinen 16:25-26; Efeziërs 3:4-6; 1 Petrus 1:10-12; 2 Petrus 1:19). Daarom mogen de profetieën in het Oude Testament niet los van het Nieuwe Testament uitgelegd worden!

(3) De betekenis van het dragen van een bruiloftskleed.

Lees 2 Koningen 10:18-22; Openbaring 19:7-8. We hebben bewijs dat in de Bijbelse tijd het de gewoonte was om een bruiloftskleed bij een bruiloft te dragen. Koning Jehu organiseerde een grote samenkomst voor de aanhangers van Baal en beval degene die over het kledingsmagazijn ging om “kleding” voor alle dienaren van Baal tevoorschijn te brengen. Zo konden zij duidelijk onderscheiden worden alvorens zij gedood werden.

Ook bij de bruiloft van het Lam na de wederkomst van Christus, maakte “de bruid” als vertegenwoordiger van alle ware christenen zich gereed en werd haar smetteloos en blinkend fijn linnen kleding gegeven om te dragen.

De meeste van de gasten bij deze koninklijke bruiloft kwamen uit de minder bevoorrechte klassen in de maatschappij (Lukas 14:21-23) en bezaten geen feestkleed. Niettemin verwachtte de koning dat elk genodigde een feestkleed zou dragen. Daarom had de man zonder bruiloftskleed, geweigerd te dragen wat hem aangeboden werd. Hij had geen verontschuldiging en werd ernstig gestraft!

Lees Jesaja 64:6; Kolossenzen 3:5-14. Het bruiloftskleed kan niet een symbool zijn van ons morele goedheid of goede werken als een vereiste of voorwaarde voor verlossing, omdat “onze rechtvaardige daden zijn als een bezoedeld kleed” in Gods ogen (Galaten 3:16,21). Het enige “goede werk” is te geloven in Jezus Christus en Zijn verworven gerechtigheid (Johannes 6:29).

Lees Job 29:14; Jesaja 11:5; 61:10; Romeinen 13:14; Galaten 3:27; Efeziërs 4:24; Openbaring 19:7-8. De mensen die een feestkleed droegen zijn waarschijnlijk een symbool van:

- “zij die hun gewaden gewassen hebben en wit gemaakt hebben in het bloed van het Lam,” Jezus Christus (Openbaring 7:14);
- “zij die zich met de nieuwe mens bekleed hebben, die overeenkomstig het beeld van God geschapen zijn, in ware rechtvaardigheid en heiligheid” (Efeziërs 4:24);
- “zij die zich met de Heere Jezus Christus bekleed hebben” (Romeinen 13:14; Galaten 3:27). Zij die de gerechtigheid, heiliging en verlossing in Jezus Christus aangenomen hebben (1 Korintiërs 1:30; 2 Korintiërs 5:21).

“Het bruiloftskleed” vertegenwoordigt de gerechtigheid van Jezus Christus:

- die Christus door Zijn dood en opstanding *verworven* heeft
- die God de gelovige (in een wettelijke zin) *toegerekend (toegeschreven)* heeft
- die God aan de gelovige (in een concrete zin) *meegedeeld* heeft
- zodat God de gelovige als volmaakt rechtvaardig in Zijn ogen kan *beschouwen en behandelen*
- en zodat de gelovige ook in Gods ogen rechtvaardig kan *leven!*

Het bruiloftskleed vertegenwoordigt de rechtvaardiging uit genade en door geloof en leidt tot een leven van gerechtigheid.

6. Maak een samenvatting van de belangrijkste leerstellingen in deze gelijkenis.

Bespreek. Wat zijn de belangrijkste onderwijzingen of boodschappen (lessen) van deze gelijkenis? Wat leerde Jezus Christus ons te *weten*, te *geloven*, te *zijn* en te *doen*?

Aantekeningen.

(1) De voorwaarde om Gods Koninkrijk binnen te gaan wordt door de Koning alleen bepaald.

“De koning” vertegenwoordigt God Die met geduld en volharding mensen nodigt Zijn koninkrijk binnen te gaan. Mensen moeten reageren en moeten op Zijn voorwaarde binnengaan of voor eeuwig verloren gaan.

Andere godsdiensten en hun profeten produceren voorwaarden waarin de mens zijn eigen gerechtigheid moet verwerven. De God van de Bijbel vereist echter alleen het aannemen en aandoen van de volmaakte gerechtigheid van Jezus Christus die God uit genade toerekent en meedeelt aan de gelovige in Jezus Christus. Er is geen ander weg van verlossing (Johannes 14:6; Handelingen 4:12)!

(2) Deze gelijkenis is vol betekenis en de drie onderdelen

kunnen als drie gelijkenissen beschouwd worden, elk met een bijzondere betekenis:

- Het eerste deel van het verhaal gaat over de verwerping van de uitnodiging van de koning. De belangrijke boodschap is dat God erg geduldig is, vooral met de goddeloze en onrechtvaardige mensen in de wereld. Maar er is

een grens aan Gods geduld (Matteüs 8:11-12; 21:41-44). “Mijn Geest zal niet voor eeuwig met de mens twisten” (Genesis 6:3).

- Het tweede deel van het verhaal gaat over het vullen van de bruiloftszaal. De belangrijke boodschap is dat Gods doelen en plannen niet kunnen en niet zullen falen (zie Jesaja 14:24,27). Als de Joden als een volk gefaald hebben om Gods instrument te zijn om Zijn plan te bereiken, dan gebruikt Hij christenen uit volken in de wereld om Zijn eeuwige plan te bereiken (Matteüs 28:19; Lukas 24:44-47; 1 Petrus 2:9-10).
- Het derde deel van het verhaal gaat over de man die geen bruiloftskleed droeg. De belangrijke boodschap is dat mensen Gods Koninkrijk alleen binnen kunnen komen op Gods voorwaarde en nooit op grond van hun eigen voorwaarden. Jezus Christus is de Weg en niemand komt tot de Vader dan door de Zoon (Johannes 14:6). Dit deel van de gelijkenis legt de nadruk op de persoonlijke verantwoordelijkheid om het bruiloftskleed aan te nemen en aan te doen.

5	GEBED (8 minuten) [REACTIES]
GEBED IN ANTWOORD OP GODS WOORD	

Bid met elkaar als antwoord op wat God zegt. Laat iedereen in de kring om de beurt kort (in één of twee zinnen) bidden en naar God toe reageren op wat hij in deze bijeenkomst van Hem leerde.

6	VOORBEREIDING (2 minuten) [OPDRACHTEN]
VOOR DE VOLGENDE BIJEENKOMST	

Deel de voorbereiding voor de volgende keer uit op een strookje papier of laten de groepsleden het opschrijven.

1. Toewijding. Wijd je toe steeds discipelen te maken, de gemeente van Jezus Christus op te bouwen en het Koningschap van Jezus Christus te verkondigen.
2. Verkondig, onderricht of bestudeer “de gelijkenis van de koninklijke bruiloft” samen met een persoon of een kleine groep mensen.
3. Persoonlijke tijd met God. Heb stille tijd met God uit ongeveer een half hoofdstuk per keer uit **2 Koningen 5, 6, 17 en 25**. Maak gebruik van het uitgekozen Bijbelvers of de favoriete waarheid methode en maak korte aantekeningen.
4. Memorisatie. **(2) “De activiteiten van de Gemeente”. Handelingen 2:42**. Repeteer elke dag de laatste vijf Bijbelverzen die je uit je hoofd geleerd hebt.
5. Bijbelstudie. Bereid de volgende Bijbelstudie thuis voor. **Romeinen 4:1-17a**. Maak gebruik van de vijf stappen methode en maak korte aantekeningen.
6. Gebed. Bid voor iemand of iets deze week en zie uit naar wat God doet (Psalm 5:4).
7. Houd je aantekeningen in je notitieboek goed bij. Doe dat ook met je aantekeningen over stille tijd, memorisatie, deze gelijkenis en deze voorbereiding.